

ЗУРАГ

Баяр нургуулихаа ехэ хүхюутэй ерээд, эжыдээ хайрхаба:

— Эжы, аа эжы! Би гоё зурагуудые зурааб, нүхэдни хайхашиагаа!

— Бэрхэш даа, хүбүүмни, магад, мэдээжэ уран зураашан болоходоо болохош,— гэжэ эжынъ хэлээд, хүбүүнэйнгээ толгой эльбэбэ.

Энэ үедэ гэнтэ үүдэн түрд нээгдэжэ, сухалаа ехээр хүрэхэн Солбон нагасань орожо ерэхээр, Баярай шэхьең мушхаад:

— Ошо, үтэр түргэн ошожо, тэдэ зурагуудаа улаан альгаараа арилгажа, сэбэр болго,— гэжэ ууртайгаар хэлэбэ.

— Үгы, иигэхэдээ яана гээшэбши? Баяр ямар зэмэ хээб,— гэжэ эжынъ гайхангяар асууба.

— Энэ шүдхэршни шэнэ клубай ханада эреэн марян юумэнүүдые зураа,— гэжэ Солбон хэлээд, газаашаа шамдуухан гаража ошубо.